

कुक्कृत्प (1. कु + कृत्प) n. Schandthat, Schlechtigkeit: किमेतद्वता कुक्कृत्पमनुष्ठितम् Pāṇkāt. 237, 21. कुक्कृत्पे को न पण्डितः Hit. II, 164. — Vgl. कौक्कृत्प.

कुकोल m. *Zizyphus Jujuba* Lam. (s. कोलि) ÇABDAR. im ÇKDr.

कुक्कुरे VS. 1, 16. कुक्कुरे ÇĀNT. 2, 21. m. n. gaṇa अर्थचादि zu P. 2, 4, 31. Sch. zu H. 1324. 1) m. a) Hahn AK. 2, 3, 17. TRIK. 2, 3, 18. H. 1324. an. 3, 158. MED. f. 38. VS. 1, 16. M. 3, 239. 241. 11, 156. MBu. 3, 14323. 14434. 13, 2836. Suçr. 1, 201, 1. 2, 49, 11. युद्धे च प्रातरुत्थानं भोजनं सह बन्धुभिः। स्त्रियमापन्नतो रत्नेषुतः शिलित कुक्कुरात् ॥ KĀN. 72. Hit. 106, 17. Dev. 11, 14. ग्रामकुक्कुरे M. 5, 12. 19. गृहं Suçr. 2, 67, 1. जलं MBu. 3, 9926. 11579. R. 4, 13, 8. 50, 13 (चलं). Ver. 6, 10. Am Ende eines adj. comp. f. आ P. 4, 1, 14. Sch. कुक्कुरे = कुक्कुभ ein wilder Hahn (vgl. कुम्भकारकुक्कुरे) H. 1342. Sch. H. an. MED. Hār. 86. — b) ein brennendes Bündel Gras (तृपोत्का) MED. Feuerfunke (वह्निकाण) H. an. Vgl. श्रियकुक्कुरे. — c) der Sohn eines Nishāda und einer Çūdra-Frau (vgl. कुक्कुरेका) H. an. MED. — 2) f. ई a) oxyt. Sch. zu P. 4, 1, 63 und 14. 4, 4, 46. Sch. zu 1, 2, 67. Vārtt. zu 6, 3, 42. Henne. — b) Hausseidechse (स्येष्ठी) ÇABDAR. im ÇKDr. — c) der rothe Wollbaum, *Salmaia malabarica* Schott n. Endl., so genannt wohl wegen der Aehnlichkeit der rothen Blüten mit dem Kamme der Hühner, ÇAṬADH. im ÇKDr. Suçr. 2, 387, 1. 390, 17. 536, 13. — d) Heuschelei (vgl. कौक्कुरेका, woraus die Bed. gefolgert worden ist) MED. — Der Hahn ist nach seinem Geschrei benannt worden, vgl. lat. cucurire, illir. kukurikati (BERLÉ, Gramm. der illir. Sprache, S. 284).

कुक्कुरेका (von कुक्कुरे) m. 1) ein wilder Hahn (कुक्कुभ) ÇABDAR. im ÇKDr. — 2) der Sohn eines Çūdra und einer Nishāda-Frau M. 10, 18.

कुक्कुरेकान्य (कु + कन्या) n. N. pr. einer Stadt gaṇa चिह्णादि zu P. 6, 2, 125.

कुक्कुरेपत्तक (कु + प) ein Messer in der Gestalt eines Hahnenflügels VJUTP. 208.

कुक्कुरेपाद् (कु + पाद्) m. N. pr. eines Berges (Hahnenfuss) BURN. Intr. 306, N. 2. SCHIEFNER, Lebensb. 307 (77).

कुक्कुरेमाण्ड (कु + मण्ड) m. N. eines zur rechten Seite von Çiva's Statue stehenden Tempels in Benares: ततो लोकास्तद्गम्य कवयिष्यति सर्वतः। मुक्तिमण्डपनमितदेष्ट कुक्कुरेमाण्डः ॥ KĪCĤHAṆḌA im ÇKDr.

कुक्कुरेमस्तक (कु + म) m. eine Pfefferart, *Piper Chaba* (चव्य) HUNT. RIGAN. im ÇKDr.

कुक्कुरेव्रत (कु + व्रत) n. N. einer von Frauen zum Behufe von Nachkommenschaft am 7ten Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādra zu verrichtenden religiösen Ceremonie ÇABDAR. im ÇKDr. Auch कुक्कुरेव्रत BHAVISHJA-P. in As. Res. III, 291. कुक्कुरेमर्कटीव्रत BHAVISHJOTTARA-P. in Verz. d. B. H. 135, a, 17.

कुक्कुरेशेख (कु + शिखा) m. *Carthamus tinctorius* Lin. (s. कुसुम्भ) ÇABDAR. im ÇKDr.

कुक्कुरेगिरि (कुक्कुरे + गिरि mit Dehnung des Auslauts, m. N. pr. eines Berges gaṇa किंश्रुनुकादि zu P. 6, 3, 117.

कुक्कुरेण्ड (कु + ण्ड) n. Hühneri P. 6, 3, 42. Vārtt. 1. Suçr. 1, 134, 11. 2, 13, 6. 328, 20.

कुक्कुरेण्डक (vom vorherg.) eine Reisart Suçr. 1, 196, 2.

II. Theil.

कुक्कुराभ (कु + आभा) m. eine dem Hahne in Farbe und Geschrei (!) gleichende Schlangenart H. 1306. Ist eher Erklärung als Nom. appell.

कुक्कुराराम (कु + आराम) m. N. pr. eines Lusthains BURN. Intr. 221. 366. SCHIEFNER, Lebensb. 278 (48).

कुक्कुरार्म (कु + अर्म) n. N. pr. einer Localität P. 6, 2, 90. Sch.

कुक्कुरादि (कु + अदि) m. = कुक्कुराभ H. 1306, v. l. für कुक्कुरादि.

कुक्कुराटि f. Heuschelei H. 378. — Vgl. कुक्कुराटि unter कुक्कुरे.

कुक्कुराभ m. 1) ein wilder Hahn, *Phasianus gallus* AK. 2, 3, 35. H. 1342. Hār. 86. MBu. 13, 2835. Vgl. कुक्कुरे. — 2) varnish, oiling or oily gloss WILSON.

कुक्कुरे (jüngere Form für कुक्कुरे) 1) m. Uṇ. 1, 41. a) Hund AK. 2, 10. 22. TRIK. 2, 10, 5. H. 1278. an. 3, 539. MED. r. 138. MĀKĤ. 34, 4. Hit. 50, 3, 10. — b) N. pr. eines Muni MBu. 2, 113. eines Fürsten, eines Sohnes des Andhaka VP. 433. pl. N. pr. eines Volksstammes, = दशार्का: TRIK. 2, 1, 10. MBu. 2, 1872. VP. 193. कुक्कुराङ्गारा: ebend. N. 120. कुक्कुराङ्गारमारीषा: MBu. 6, 368. — 2) f. ई Hīndin ÇABDAR. im ÇKDr. — 3) n. ein best. vegetabilischer Parfum (ग्रन्थिपर्णा) AK. 2, 4, 20. H. an. MED. — Vgl. कुक्कुरे.

कुक्कुरेदु (कु + रु) m. N. einer Pflanze, = ताम्रचूड (dieses Synonym spräche für eine Form कुक्कुरेदु), मृदुच्छद, सूक्ष्मपत्र, vulg. कुक्कुरेशोका. Nach HAUGHTON ist कुक्कुरेदु *Conyza lacera* BURN.

कुक्कुरेवाच् (कुक्कुरे onomatop. + वाच्) m. eine Art Antilope (सारङ्गमृग) RIGAN. im ÇKDr.

कुक्कुरे = कुक्कुरे Bauch Uṇ. 3, 67.

कुक्कुरे m. TRIK. 3, 3, 3. Siddh. K. 250, a, 4. 1) Bauch, Unterleib Uṇ. 3. 153. P. 7, 2, 9. Sch. AK. 2, 6, 2, 28. 3, 4, 22. 138. H. 604 (nach GAUṆA beim Sch. auch f.). यः कुक्कुरेः सौम्यात्मः RV. 1, 8, 7. 8, 21, 24. 9, 80, 3. 109, 18. AV. 7, 111, 1. 9, 7, 12. ÇAT. Br. 7, 3, 4, 38. MBu. 3, 13496. Suçr. 1, 49, 9. 189, 7. BHARTṚ. 3, 97. भागेन दम्भवीजेन कुक्कुरेभ्रामपूरयत् KATHĀS. 24. 101. त्रिस्त्रिताम्यात्कुक्कुरेभ्रगपतिः MĀKĤ. 143, 22. In der älteren Sprache gewöhnlich im du. RV. 2, 11, 11. 3, 31, 12. आ ते सिद्धिं वि कुक्कुरेनु गात्रा वि धावतु 8, 17, 5. 10, 28, 2. उभा कुक्कुरे पणति मे 86, 14. VS. 25, 8. AV. 2, 5, 4. 33, 4. 4, 16, 3. 9, 3, 20. 10, 9, 17. pl.: कृदा इव कुक्कुरेः सौम्यानां RV. 3, 36, 8. Vom weiblichen Leibe, als dem Behälter der Leibesfrucht: तव कुक्कुरे मद्भागे अचिरात्संज्ञनिष्यति। ग्रहेण सदितः श्रीमान् R. 1, 70. 34. RAGH. 10, 66. (मासैः) षडभिर्गणयुनावीतः कुक्कुरे भ्राम्यति दन्तिणे (der Fötus) BULG. P. 3, 31, 4. कुम्भीनस्याश्च कुक्कुरेः der aus dem Leibe der K. Geborene d. i. ihr Sohn RAGH. 13, 15. Uebertr. (vgl. उदर) Höhlung: यद्विकुक्कुरे Berghöhle RAGH. 2, 38. देमवताश्च कुक्कुरेः 67. स्वती। सागरश्रुतिः कुक्कुरेपतितं (ययः) तज्जायते मौक्तिकम् (v. l. मध्य st. कुक्कुरे) PĀNĤAT. 1, 280. Mit dem Bauche des Meeres ist der Meerbusen gemeint: ततः सागरमासाय कुक्कुरे तस्य महेर्मणिः। समुद्रनाभ्यां शाल्वो ऽभूत्सौभाग्याय MBu. 3, 793. सागरकुक्कुरेस्थान्नेच्छान् 2, 1198. समुद्रकुक्कुरे 1, 1282. An. 3, 11. — 2) N. pr. eines Sohnes (nach VP. 161 einer Tochter) von Prijavrata und der Kāmjā HARIV. 39. von Bali 191. eines Königs MBu. 1, 2692. eines Sohnes von Ikshvāku und Vaters von Vikukshi R. 1, 70, 21. 22. 2, 110, 8. — 3) N. pr. einer Gegend gaṇa धूमदि zu P. 4, 2, 127. — Nach einem nicht näher bezeichneten Kosha bei BHARATAM. zu BHARTṚ.